

ORAVAN LAULU (Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä)

Makeasti oravainen
makaa sammalhuoneessansa;
sinnepä ei Hallin hammas
eikä metsämiehen ansa
ehtineet milloinkaan.

Kammiostaan korkeasta
katselee hän mailman piiri,
taisteloa allans' monta;
havu-oksen rauhan-viiri
päällensä liepoittaa.

Mikä elo onnellinen
keinuvassa kehtolinnas!
Siellä kiikkuu oravainen
armaan kuusen äitirinnas:
Metsolan kantele soi!

Siellä torkkuu heiluhäntä
akkunalla pienoisella,
linnut laulain taivaan alla
saattaa hänen iltasella
unien Kultalaan.